

-*-

SENTÈNCIA 11-04 DE 3 DE MAIG DE 2004

Ponent M.I.: Sr. Josep Lluís VÀZQUEZ SOTELO

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el Tribunal de Corts dictà sentència en data 15 de juliol de 2003, per la qual condemna -entre altres- amb la següent part dispositiva a:

"- ARTURO FERNANDO B.G., dels delictes majors continuats d'introducció, cessió i tràfic de droga tòxica cocaïna i consum de droga tòxica cocaïna dels articles 161 i 169 del Codi Penal i del delictes menor d'introducció de producte estupefaent haixix de l'article 298 del mateix Codi, a la pena de SIS ANYS DE PRESÓ FERMA, multa de TRES MIL (3.000) EUROS i EXPULSIÓ DEFINITIVA DEL PRINCIPAT.

- MANUEL JESÚS L.R., dels delictes majors continuats de cessió i tràfic de droga tòxica cocaïna i de consum de droga tòxica cocaïna dels articles 161 i 169 del Codi Penal, a la pena de SIS ANYS DE PRESÓ FERMA i multa de TRES MIL (3.000) EUROS.

- JOSEP XAVIER C.L., d'un delictes major continuat de cessió i tràfic de droga tòxica, cocaïna, èxtasi i haixix, de l'article 161 del Codi Penal, del delictes menor de consum en grup de producte estupefaent haixix de l'article 297 i de la contravenció penal de consum privat de producte estupefaent haixix de l'article 350.3 del Codi Penal, a la pena de SIS ANYS DE PRESÓ FERMA, multa de TRES MIL (3.000) EUROS i EXPULSIÓ CONDICIONAL PER DEU ANYS DEL PRINCIPAT.

- JUAN CARLOS F.S., d'un delictes major continuat de tràfic de droga tòxica (cocaïna i èxtasi) de l'article 161 del Codi Penal, a la pena de CINC ANYS DE PRESÓ FERMA, multa de TRES MIL (3.000) EUROS i EXPULSIÓ DEFINITIVA DEL PRINCIPAT.

- FATIMA R.J., del delictes major continuat de tràfic de droga tòxica cocaïna de l'article 161 del Codi Pena i del delictes menor de consum en grup de producte

estupefaent haixix de l'article 297 i de la contravenció penal de consum privat de producte estupefaent haixix de l'article 350.3 del mateix Codi, a la pena de CINC ANYS DE PRESÓ, dels quals QUATRE ANYS FERMS i la RESTA CONDICIONAL, i multa de TRES MIL (3.000) EUROS.

- EDUARDO P.L., dels delictes majors continuats d'introducció, tràfic i consum de droga tòxica cocaïna dels articles 161 i 169 del Codi Penal, del delicte menor d'introducció de mínima quantitat d'haixix de l'article 298 i de la contravenció penal de tinença i consum d'haixix de l'article 350.3 del Codi Penal a la pena de CINC ANYS DE PRESÓ FERMA, multa de TRES MIL (3.000) EUROS i EXPULSIÓ CONDICIONAL DEL PRINCIPAT DURANT VUIT ANYS.

- ANTONI C.G., dels delictes majors continuats de tràfic de droga tòxica cocaïna, consum de droga tòxica cocaïna i ús indegut de targeta de crèdit de la qual no s'és titular, dels articles 161, 169 i 253 del Codi Penal a la pena de QUATRE ANYS DE PRESÓ, dels quals TRES ANYS FERMS i la RESTA CONDICIONAL, multa de DOS MIL (2.000) EUROS i EXPULSIÓ CONDICIONAL DEL PRINCIPAT DURANT CINC ANYS.

- ALFONS C.B., dels delictes majors continuats de cessió, introducció i consum de droga tòxica cocaïna dels articles 163 i 169 del Codi Penal, dels delictes menors de consum en grup i en lloc públic de producte estupefaent haixix de l'article 297 i de la contravenció penal de tinença de producte estupefaent haixix de l'article 350.3 del Codi Penal, amb la concurrència de la circumstància agreujant de reincidència a la pena de TRES ANYS DE PRESÓ FERMA, i multa de TRES MIL (3.000) EUROS.

- ENRICO M., dels delictes majors continuats de cessió i consum de droga tòxica cocaïna dels articles 163 i 169 del Codi Penal, a la pena de DOS ANYS DE PRESÓ, dels quals DIVUIT MESOS FERMS i la RESTA CONDICIONAL QUALIFICADA a seguir un TRACTAMENT DE DESINTOXICACIÓ i multa de TRES MIL (3.000) EUROS.

- GUSTAVO R.A., del delicte major de cessió de droga tòxica cocaïna de l'article 163 del Codi Penal, amb la concurrència de la circumstància agreujant de reincidència, a la pena de DIVUIT MESOS DE PRESÓ FERMA i multa de DOS MIL (2.000) EUROS.

- LUIS FELIPE S.S., del delicte major continuat de cessió de droga tòxica cocaïna de l'article 163 amb la concurrència de la circumstància agreujant de reincidència,

a la pena d'UN ANY DE PRESÓ, del qual TRES MESOS FERMS i la RESTA CONDICIONAL, i multa de MIL DOS-CENTS (1.200) EUROS.

- MIQUEL ANGEL R.P., dels delictes majors de cessió i consum de droga tòxica cocaïna i èxtasi, dels articles 163 i 169 del Codi Penal, a la pena d'UN ANY DE PRESÓ, del qual QUATRE MESOS FERMS i la RESTA CONDICIONAL, i multa de MIL (1.000) EUROS.

- JOAO MANUEL C.G., del delicte major continuat de cessió de droga tòxica (cocaïna i èxtasi) de l'article 163 del Codi Penal a la pena d'UN ANYS DE PRESÓ, del qual TRES MESOS FERMS i la RESTA CONDICIONAL, i multa de MIL DOS-CENTS (1.200) EUROS.

- FRANCESC MIQUEL S.B., del delicte major de cessió de droga tòxica cocaïna de l'article 163 del Codi Penal, a la pena d'UN ANY DE PRESÓ, del qual TRES MESOS FERMS i la resta condicional, i multa de MIL (1.000) EUROS.

Se'ls condemna així mateix a tots ells, al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil, Antoni C.G. indemnitzarà a Enrico M. en l'import de 20.000 Euros.

S'acorda la destrucció de la droga intervinguda."

II.-RESULTANT: Que la sentència es recolza en els següents fets que declara provats en el seu segon Resultant, i que es transcriuen pel que respecta a cada recurrent:

"Primer.- El processat Alfons C.B., àlies "Tete", nascut el 13 de novembre de 1.960, de nacionalitat espanyola i condemnat per Sentència d'aquest Tribunal de data 1 de juliol de 1.993 com autor d'un delicte menor de cessió i possessió de petites quantitats de cocaïna, consumidor habitual de cocaïna i ocasionalment d'haixix, d'ençà finals de l'any 2.001 consumí al Principat un mínim d'1 gram de cocaïna de forma fumada o esnifada cada dos dies aproximadament, ja fos tot sol o en companyia de terceres persones, entre les quals el coprocessat Francesc R.M., al quin hauria regalat en alguna ocasió producte estupefaent cocaïna, havent-se convidat mútuament en d'altres.

El processat C.B. adquiria al Principat el producte estupefaent cocaïna previ contacte telefònic, emprant un llenguatge codificat que resulta de les intervencions telefòniques enregistrades quan parla amb els seus

interlocutors als quins sol·licitava de comunicar-se per missatges telefònics per tal d'efectuar les transaccions de productes estupefaents, i entre d'altres, n'adquirí als processats Arturo B.G., Francesc Josep T.V., Joao Manuel C.G., Luis Felipe S.S. i Manuel Jesús L.R. en quantitats que oscil·laven entre 1 i 10 grams en cada ocasió.

Tanmateix, el processat C.B. donà o regalà producte estupefaent cocaïna en diverses ocasions a diferents persones, entre d'altres, i als processats Francesc R.M., Noelia L.F. i Josefina V.C..

Que en data 9 de juliol de 2.002, el Servei de Policia controlà a la frontera hispano-andorrana al també processat Josep T.V., quan entrava a Andorra portant, entre d'altres estupefaents, 6 embolcalls de cocaïna en forma sòlida d'un pes de 6,10 grams, per tal de destinar-los a la venda de persones residents al Principat, entre d'altres al processat C.B. el quin segons es desprèn de les intervencions telefòniques enregistrades li encarregà li portés un mínim de tres grams de cocaïna, en haver-lo telefonat el dia 9 de juliol de 2.002 el processat T.V. tot dient-li que es trobava a Espanya i que pujava a Andorra, i *"si necessitava alguna cosa"*.

Que a la data de la detenció del processat C.B., el 15 de juliol de 2.002, Agents de Policia practicaren una perquisició al seu domicili radicat a l'Avinguda Sant Antoni, edifici Montisol 2n 1^a, La Massana, incautant 1 gram d'haixix, producte estupefaent del quin el processat C.B. hauria fumat en alguna ocasió a la via pública acompanyat de terceres persones.

Segon.- El processat Arturo Fernando B.G., nascut el 7 de febrer de 1.970, de nacionalitat espanyola i sense antecedents penals, resident al Principat d'ençà el mes de novembre de 2.000, consumí des de mitjans del mes de setembre de 2.001 fins la data de la seva detenció el 16 de juliol de 2.002, tot sol i al seu domicili de forma fumada sobre paper d'alumini el producte estupefaent cocaïna a raó d'entre 10 i 12 grams mensuals, havent fumat en ocasions producte estupefaent haixix.

Tanmateix, des de finals de l'any 2001 i fins a la data de la seva detenció el 16 de juliol de 2002, el processat B.G. encarregà des del Principat cocaïna a un conegut de Galícia que no es troba a disposició del M.I. Tribunal, rebent de forma mensual a la vila de la Seu d'Urgell paquets d'entre 15 i 20 grams de producte

estupefaent cocaïna, els quals portava personalment fins el Principat per a destinar-lo en gran part a la venda a terceres persones.

Tanmateix, el processat B.G. rebé en data 15 de juliol de 2.002 la quantitat de 30 grams de producte estupefaent cocaïna, i durant els mesos de desembre de 2.001, febrer i març de 2.002 dues trameses mensuals d'entre 15 i 20 grams de cocaïna mitjançant la mateixa sistemàtica i previ pagament de la droga encomanada a raó de 42'07 Euros el gram per mitjà de gir postal.

Un cop al seu domicili al Principat, per cada 15 grams de cocaïna que rebia el processat B.G., confeccionava entre 18 i 19 paperines d'un pes de 0,8 grams, destinant aproximadament 10 paperines al seu propi consum i la resta a la venda pel preu de 60 euros cadascuna que es correspondria amb l'equivalent a 1 gram, havent venut a una desena de persones que no resten a disposició del M.I. Tribunal, entre les quals el processat C.B., en diverses ocasions producte estupefaent cocaïna.

Tanmateix, el dia 15 de juliol de 2.002, el processat B.G. adquirí dos trossos de producte estupefaent haixix d'un pes de 18 ó 19 grams a un desconegut a la vila de la Seu d'Urgell, que portà fins el Principat pel seu propi consum, fumant dues cigarretes d'haixix tot sol a la cambra de l'habitació de l'hotel Xalet Ritz de Sispony on s'allotjava.

Practicat pel Servei de Policia un registre a la cambra on s'allotjava el processat B.G., radicada a l'Hotel Xalet Ritz de Sispony, s'incautaren 25,9 grams de cocaïna, distribuïts en 3 embolcalls d'un pes total de 3,1 grams que pretenia destinar al seu propi consum i altres 27 embolcalls d'un pes total de 22,8 grams que volia destinar a la venda, essent la part restant dels 30 grams que li foren enviats en la darrera tramesa del 15 de juliol de 2.002, així com 18,4 grams d'haixix, 1 bàscula de precisió i dues culleretes amb restes de cocaïna, així com un paper manuscrit amb anotacions corresponents a vendes de cocaïna (f. 27).

Tercer.- El processat Manuel Jesús L.R., nascut el 24 de juny de 1.971, de nacionalitat andorrana i sense antecedents penals, consumidor esporàdic de producte estupefaent cocaïna que adquiria a persones residents al Principat i quina identitat no consta, durant el mes de març de 2.002, rebé a crèdit 50 grams d'aquest producte

estupefaent d'una tercera persona no identificada, destinant la major part a la venda a tres o quatre persones del Principat, i per millorar el seu estat econòmic, entre d'altres, al processat C.B. per raó de 3 ó 4 grams cada dos o tres dies i en dues ocasions fins a 10 grams en un dia, i la resta al seu propi consum, havent obtingut uns beneficis aproximats de 1.200 euros.

Tanmateix, el processat L.R. vengué en sis o set ocasions 1 gram de l'estupefaent cocaïna al seu cosí, el també processat Miguel Àngel R.P..

Practicada una perquisició al seu domicili radicat a la urbanització La Clota Verda, edifici Elisa 1er 6ª d'Ordino, el Servei de Policia incautà 106,30 grams de cocaïna, 68,50 grams en roca i 37,80 grams en pols, producte que el processat L.R. rebé d'una tercera persona no identificada en data 14 de juliol de 2.002 per destinar-lo a la venda, un bitllet de 1.000 pessetes embolicat que L.R. emprava per esnifar i una bàscula de precisió.

Sisè.- El processat Josep Xavier C.L., nascut el 10 d'abril de 1.975, de nacionalitat espanyola i sense antecedents penals, politoxicòman, consumidor al Principat dels productes estupefaent èxtasi de forma puntual a raó de 5 ó 6 pastilles durant els mesos d'estiu de 2.001, haixix durant el mes de juliol de 2.002 juntament amb la seva companya sentimental la també processada Fàtima R.J., i cocaïna d'ençà l'any 1.998 i fins la data de la seva detenció durant el mes de juliol de 2.002, a raó de 2 o 3 grams mensuals inicialment i fins a 6 grams mensuals darrerament.

El processat C.L. adquiria el producte estupefaent cocaïna a diverses persones al Principat que no resten a disposició del M.I. Tribunal, entre les quals, al processat Gustavo R.A., en quanties no superiors als 15 grams i que posteriorment destinava al seu propi consum o a la revenda a terceres persones, havent adquirit durant l'any 2.001 a la vila de la Seu d'Urgell una quantitat aproximada de 2 grams de producte estupefaent cocaïna que portà al Principat.

Tanmateix el processat C.L. adquirí a crèdit del processat Juan Carlos F.S. quantitats superiors a les 100 pastilles d'èxtasi pel preu de 750 pessetes la unitat, revenent-les a 1.500 pessetes la unitat a terceres persones residents o turistes al Principat.

D'ençà l'any 1.998 i fins la data de la seva detenció el 16 de juliol de 2.002, el processat C.L. vengué producte estupefaent cocaïna, que tallava en ocasions amb els medicaments ciclofaina i delgamer, i pastilles d'èxtasi a multiplicitat de persones residents al Principat d'una forma regular i gairebé quasi a diari, arribant a vendre en un sol dia 28 pastilles d'èxtasi (de les quals 20 a una mateixa persona) i 10 grams de cocaïna, segons es desprèn de les dues llibretes, els aproximadament 50 papers amb anotacions comptables i llistats de deutes dels diversos clients per raó de vendes de productes estupefaents realitzats pel processat C.L., parlant la processada R.J. amb el processat F.S., segons es deriva de les transcripcions telefòniques enregistrades, de deutes que mantindrien amb els processats C.L. i R.J. els seus clients per raó d'estupefaents de fins a 2.000.000 de pessetes o sigui 12.020'24 Euros.

El processat C.L. ha venut producte estupefaent cocaïna, èxtasi i haixix, entre d'altres, als processats Miquel Àngel R.P., Antoni C.G., Francesc P.H., Àngel Luis C.M., Antoni A.M., Agustín M.B., Jorge T.R. i Sergio A.D., en quantitats de fins a 15 grams quan es tractava de cocaïna, i de fins a 20 pastilles quan es tractava d'èxtasi, mantenint tanmateix d'altres persones a les quines cedia a crèdit d'aitals productes per a que li reemborsessin les quantitats adeutades una volta revenuts els estupefaents.

Entre el mes de desembre de 2.001 fins a la data de la seva detenció durant el mes de juliol de 2.002, el processat C.L. vengué cocaïna al processat C.G. en quantitats de fins a 15 grams, cobrant-li al voltant de 60 i 70 euros el gram, i quan es tractava d'adquirir quantitats superiors a aquesta, si no tenia suficient quantitat d'estupefaent, o bé li feia d'intermediari amb d'altres proveïdors del Principat, o bé segons es desprèn de les intervencions telefòniques enregistrades C.G. li demanava de tallar l'estupefaent cocaïna amb els medicaments ciclofaina o delgamer per tal de poder subministrar més grans quantitats d'estupefaent al processat M., el quin era el millor client d'ambdós i amb el quin obtenien importants beneficis econòmics i de producte estupefaent en operacions de fins a 50 grams de producte estupefaent cocaïna com les registrades en dates 25 d'abril de 2.002 i 8 de maig de 2.002.

Practicada una perquisició en data 16 de juliol de 2.002 al seu domicili radicat a l'Av. Carlemany núm. 55,

3er 2^a d'Escaldes-Engordany, el Servei de Policia incautà una porció d'haixix de 14 grams, essent la resta no consumida dels 30 grams que adquirí a una persona que no es troba a disposició del M.I. Tribunal pel seu propi consum, un ganivet amb restes d'haixix que utilitzava la processada Fátima R.J. per tallar l'haixix, un tros de paper d'alumini, 34 bosses petites de plàstic, 2 puntes tallades per fer paperines, una balança de precisió, una capsa de medicament Ciclofaina 800 contenint 50 pastilles amb les quals tallava el producte estupefaent cocaïna a fi d'assolir major quantitat, especialment quan a demanda del també processat C.G. requerien quantitats superiors als 15 grams de cocaïna per tal de revendre-la al processat M. i no disposaven d'altres proveïdors amb tals quantitats, diversos papers amb anotacions i xifres relatives a la comptabilitat derivada de les vendes d'estupefaents, 7 CDs amb restes de pols cocaïna, un embolcall de plàstic amb 0,4 grams amb la substància ciclofaina en pols, 13 trossos de paper de plàstic tallat per embolcalls, 4 bosses petites de plàstic, 3 altres embolcalls (2 de paper i 1 de plàstic) preparats per fer paperines, 2 llibretes i fulls on hi consten anotacions i relacions de vendes, quantitats i persones, compradors a les que el processat C.L. vengué cocaïna i pastilles d'èxtasi.

Setè.- La processada Fátima R.J., nascuda el 13 de maig de 1.965, de nacionalitat andorrana i sense antecedents penals, consumidora esporàdica d'haixix d'ençà l'any 1.985, producte que adquiria al Principat o li facilitava el seu company sentimental C.L., consumint sola o conjuntament amb C.L. al seu domicili.

D'ençà l'any 2.001 i juntament amb el processat C.L., es dedicà a la venda de productes estupefaents cocaïna i èxtasi, encarregant-se de contactar a proveïdors i compradors als quals reclamava l'import corresponent a les vendes quan es constituïen en deutors.

En diverses ocasions, la processada R.J. entregà alguna paperina de producte estupefaent cocaïna als clients, entre d'altres al processat Miquel Àngel R.P., realitzant en multiplicitat d'ocasions encàrrecs i gestions per a la comanda i recepció dels productes estupefaents èxtasi i cocaïna, les quals podien arribar a la quantitat de 30 pastilles.

Que de les transcripcions telefòniques enregistrades es desprèn que els processats R.J. i C.L. mantindrien crèdits amb els seus clients per raó d'estupefaents de fins

a 2.000.000 de pessetes (12.020'24 Euros) anotació, així com de les anotacions manuscrites del processat C.L. intervingudes en el registre domiciliari d'ambdós es desprèn que la processada R.J. finançava a en C.L. l'adquisició dels productes estupefaents.

Vuitè.- El processat Juan Carlos F.S., nascut l'1 de novembre de 1.973, de nacionalitat espanyola i sense antecedents penals, resident al Principat d'ençà el mes de gener de l'any 2.000, durant els mesos de febrer, març i abril de l'any 2.002, adquirí un total de 100 pastilles d'èxtasi a una persona que no resta a disposició del M.I. Tribunal, pel preu de 4'51 Euros unitat, entregant-les al també processat Xavier C.L. a fi que aquest les destinés a la venda a 1.500 pessetes unitat i el rescabalés en un deute aproximat de 480'81 Euros que havia contret amb el processat F.S. i tenint per origen la compra de productes estupefaents.

Durant aquest mateix període, el processat F.S. col·laborà al processat C.L. guardant els productes estupefaents al seu domicili al Principat i proporcionant-li una quantitat aproximada de 20 pastilles d'èxtasi i 10 grams de cocaïna de forma setmanal, així com proveint-lo d'estupefaents que rebien indiferentment el processat C.L. o la processada R.J., havent igualment anat a buscar el processat F.S. paquets d'estupefaents, contenint aproximadament quantitats de fins a 10 a 20 grams de cocaïna i 20 pastilles èxtasi, arribats d'Espanya per compte del processat C.L. a l'estació ESSO de la vila de Sant Julià de Lòria a fi d'assegurar la provisió de productes estupefaents per a destinar-los a la posterior venda al Principat.

Que de les transcripcions telefòniques enregistrades es desprèn que el processat C.L. mantenia un deute amb el processat F.S. per raó d'estupefaents d'aproximadament 1.000 euros, així com una tercera persona que no resta a disposició del M.I. Tribunal una quantitat aproximada de 400 euros.

Desè.- El processat Antoni C.G., nascut el 13 d'abril de 1.966, de nacionalitat espanyola i sense antecedents penals, consumidor habitual de cocaïna, d'ençà el mes de desembre de 2.001 adquirí producte estupefaent cocaïna a persones residents al Principat, entre d'altres al també processat Xavier C.L., per compte del Director de l'Hotel Carlemany on treballava, el també processat Enrico M., a raó d'entre 5 i 15 grams cada vegada, rebent d'aquest els

diners en efectiu o les seves targetes de crèdit amb els codis secrets corresponents per treure els diners directament C.G. del caixer dels comptes de M..

D'aquesta manera, entre el mes de desembre de 2.001 fins a la data de la seva detenció el 16 de juliol de 2.002, el processat C.G. adquirí cocaïna al processat Xavier C.L. en quantitats de fins a 15 grams, pagant-li al voltant de 60 i 70 euros el gram, i quan es tractava d'adquirir quantitats superiors a aquesta, si el processat C.L. no tenia suficient quantitat d'estupefaent, o bé li feia d'intermediari amb d'altres proveïdors del Principat, o bé segons es desprèn de les intervencions telefòniques enregistrades li demanava de tallar l'estupefaent cocaïna amb els medicaments ciclofaina o delgamer per tal de poder subministrar més grans quantitats d'estupefaent al processat M., el quin era el millor client d'ambdós i amb el quin obtenien importants beneficis econòmics i de producte estupefaent en operacions de fins a 50 grams de producte estupefaent cocaïna com la registrada en data 25 d'abril de 2.002.

Tanmateix entre els dies 6 i 21 de juny de 2.002, adquirí quasi a diari, a diverses persones que no resten a disposició del M.I. Tribunal quantitats al voltant d'entre 8 i 10 grams de cocaïna, a un preu de 55 euros el gram, que revenia al també processat M., consumint-ne conjuntament amb aquest i el també processat B. a raó de fins a 5 grams diaris.

El processat Antoni C.G., aprofitant l'accés a la targetes de crèdit VISA núm. 4988 2530 2203 5672, VISA núm. 4988 2530 2204 7032, VISA núm. 4988 2530 2204 8642 i EUROCARD núm. 5472 0599 9426 3766, lliurades sota la titularitat del també processat Enrico M., per quant aquest les hi deixava per adquirir cocaïna facilitant-li els respectius codis secrets o per quant C.G. les agafava sense el seu consentiment de la guanteria del vehicle marca Mini Cooper, matrícula F0030, propietat de M., entre els dies 27 d'abril i 7 juny de 2.002 realitzà reintegraments en efectiu a caixers automàtics per un import global de 40.800 euros, corresponent-se aproximadament l'import de 20.000 euros amb la quantitat defraudada pel processat C.G. al processat M., i que aquest primer destinà per adquirir cocaïna que encarregava al també processat C.L. segons es desprèn de les converses telefòniques intervingudes, arribant a demanar entre 30 i 50 grams, parlant dels seus "clients" i "guanyar-se la vida", manifestant haver recollit 25 caps de producte ciclofaina o delgamer

destinats a adulterar la cocaïna per tal de donar-les-hi al processat C.L. en data 8 de maig de 2.002.

Onzè.- El processat Enrico M., nascut el 27 de desembre de 1.966, de nacionalitat italiana i sense antecedents penals, consumidor de cocaïna d'ençà el mes de febrer de 2.002, adquirí cocaïna al Principat pel seu propi consum i per mitjà del seu empleat el també processat Antoni C.G., a qui li proporcionà els diners en efectiu o lliurant-li les seves targetes de crèdit amb els codis secrets per a que els obtingués directament del caixer.

En aquest període de temps, el processat M. adquirí del processat C.G. quantitats de fins a 15 grams de producte estupefaent cocaïna, pagant imports d'entre 600 i 900 euros, esnifant l'estupefaent convidant o regalant en ocasions als també processats C.G. i B., arribant a consumir fins a una quantitat de 5 grams en un sol dia.

Tretzè.- El processat Eduardo P.L., àlies "Chico", nascut el 25 de març de 1.977, de nacionalitat espanyola i sense antecedents penals, resident al Principat d'ençà el mes de gener de 2.002, consumidor de cocaïna i haixix, entre el mes de gener de 2.002 i la data de la seva detenció el dia 19 de juliol de 2.002, portà al Principat en diverses ocasions quantitats de 10 a 20 grams, i una vegada de 30 grams de cocaïna que adquirí a la vila de Barcelona per un preu de 50 euros el gram, destinant-la en part al seu propi consum i en part a la cessió o venda pel preu de 60 euros el gram, després de repartir la droga en paperines de 0,8 i 0,9 grams.

Que el processat P.L. vengué la cocaïna a diversos joves no identificats residents al Principat en quanties de 2 grams, havent venut tanmateix al seu cosí, el també processat C.L., una quantitat de 90 grams de producte estupefaent cocaïna dels aproximadament 130 grams totals que portà fins al Principat des de la vila de Barcelona, informant als eventuais compradors de productes estupefaents de que el seu cosí C.L. es dedicava a la venda de drogues.

Igualment, el processat P.L. consumí 10 grams d'haixix de forma fumada tot sol al seu domicili o en companyia d'una tercera persona, producte estupefaent que adquiria a Espanya.

Practicat un registre al seu domicili radicat a l'apartament de personal del restaurant Molí dels Fanals a

Sispony, La Massana, el Servei de Policia incautà 12,6 grams de cocaïna repartits en 14 paperines, essent la resta d'una compra de 30 grams efectuada a Espanya el dia 15 de juliol de 2.002, 2 bàscules de precisió, un pot de bicarbonat, 2,6 grams d'haixix i 130 euros.

Divuitè.- El processat Francesc Miquel S.B., nascut el 6 d'octubre de 1.968, de nacionalitat andorrana i sense antecedents penals, vengué en dues ocasions una quantitat aproximada 2 grams de producte estupefaent cocaïna al processat Xavier C.L..

Vintè.- El processat Gustavo R.A., àlies "metrallleta", nascut el 9 de maig de 1.972, de nacionalitat andorrana i condemnat per Sentències del M.I. Tribunal de Corts de data 28 de juny de 2.001 com autor d'un delictes major d'imprudència amb resultat de lesions, de l'Hble. Tribunal de Delictes Menors de data 28 d'abril de 1.992 com autor dels delictes menors de furt d'ús de vehicle i fugida, i les contravencions penals d'imprudència amb resultat de danys i conducció il·legal, de l'Hble. Tribunal de Batlles de dates 17 d'abril de 1.998 com autor d'un delictes menor d'introducció d'haixix, 30 d'octubre de 1.998 i 7 de març de 2.000 com autor de sengles delictes menors de conducció vehicle automòbil sota la influència de begudes alcohòliques, 13 de novembre de 2.002 com autor d'un delictes menor de crebantament de condemna de privació de conduir, vengué producte estupefaent cocaïna al processat C.L. en quantitats màximes de fins a 5 grams, amb una periodicitat aproximada d'una o dues vegades a la setmana durant un període d'un mes i mig de l'any 2.001.

Tanmateix, durant els mesos de març i abril de 2.002, adquirí en un parell d'ocasions 1 gram de cocaïna a unes persones no identificades i per compte d'altres dues que no resten a disposició del M.I. Tribunal pagant un preu de 60 euros, sense obtenir cap benefici en entregar-los-hi.

Vint-i-dosè.- El processat Miguel Àngel R.P., nascut el dia 25 d'abril de 1.971, de nacionalitat andorrana i sense antecedents penals, d'ençà l'any 1.999 fins la data de la seva detenció durant el mes de juliol de 2.002, consumí cocaïna amb una freqüència de dos cops al mes tot sol al seu domicili o en companyia d'amics als que regalava o revenia la droga en el decurs de festes que organitzava, adquirint aquest producte estupefaent als també processats Manuel Jesús L.R. i Josep Xavier C.L. en un total de 6 ó 7 ocasions a cadascun, 1 gram cada vegada pel preu de 60 euros.

En el decurs del mes de novembre de 2.001 el processat C.L. li cedí 10 pastilles d'èxtasi a canvi de servir-li begudes quan treballava de cambrer al local Mort Qui t'ha mort, intercanviant una pastilla d'èxtasi per cada dos combinats alcohòlics, fins a un total de 10 pastilles, consumint-ne 3 i regalant la resta a amics.

Tanmateix, el processat R.P. adreçava a C.L. eventuais compradors de productes estupefaents sense obtenir cap benefici, havent-li en ocasions adquirit cocaïna per compte de tercers sense obtenir cap benefici.

Vint-i-setè.- El processat Luis Felipe S.S., nascut el 13 de març de 1.980, de nacionalitat portuguesa i condemnat per sentències de l'Hble. Tribunal de Batlles de dates 24 de gener de 2.000 i 27 de maig de 2.002 com autor de sengles delictes menors de conducció de vehicle automòbil sota la influència de begudes alcohòliques, entre els mesos de març i agost de 2.002, posà des del Principat en contacte en cinc o sis ocasions al processat Alfons C.B. amb un venedor de cocaïna anomenat Nico de la Seu d'Urgell, fent d'intermediari entre ambdós, preparant les trobades i acompanyant-lo a dita vila per fer les transaccions sense obtenir beneficis, adquirint C.B. quantitats d'estupefaents d'entre 20.000 i 30.000 pessetes.

Tanmateix, de les intervencions telefòniques enregistrades es desprèn que en data 3 d'abril de 2.002, el processat S.S. facilità sota el seu domicili radicat al carrer Gil Torres de la vila d'Andorra la Vella 2 grams de producte estupefaent cocaïna al processat C.B., rebent en aquell moment d'aquest el preu corresponent.

Trenta-tresè.- El processat Joao Manuel C.G., nascut el 13 de setembre de 1.978, de nacionalitat portuguesa i sense antecedents penals, en el decurs de l'any 2.002, a canvi del cost de la mà d'obra d'un valor aproximat de 100.000 pessetes per la instal·lació d'equipaments electrònics al seu vehicle, que el processat Juan Carlos F.S. li efectuà gratuïtament, vengué per compte d'aquest productes estupefaents cocaïna i èxtasi al Principat.

D'aquesta manera, el processat C.G. facilità un mínim de 9 pastilles d'èxtasi i 0,5 gram de cocaïna al també processat Josep Xavier C.L., pels preus de 6 i 30 euros respectivament, un total d'1,5 grams de cocaïna en dues ocasions al processat Alfons C.B. pel preu global de 75 euros, i 1 gram de cocaïna a una tercera persona que no

resta a disposició del M.I. Tribunal per un preu de 50 euros.”

III.-RESULTANT: Que la defensa de Josep Xavier C.L. no contesta la qualificació dels fets ni el principi de la seva culpabilitat però estima que la pena imposada no hauria de ser superior a la de 3 anys dels quals 18 mesos ferms i la resta condicional. Reprotxa en aquest aspecte al Tribunal de Corts d’haver rebutjat el benefici de l’atenuant de plena col·laboració pels motius que s’havia limitat a reconèixer les proves de càrrec resultant ja de les converses telefòniques, quan el processat ha reconegut i admès íntegrament els fets, confessant fins i tot elements que no apareixien ni en converses ni en cap altra prova integrant de la instrucció, com en resulten els tractes amb Francesc P.H., Francesc S.B., Gustavo R.A. i la Sra. Diana.

Afirma també que Josep Xavier C.L. no té antecedents penals i no ha participat al tràfic de estupefaents per ànim de lucre, sinó solament per obtenir els fons necessaris per a satisfer el seu consum de poli-toxicòman des dels 16 anys.

IV.-RESULTANT: Que la defensa de Eduardo P.L. es mostra d’acord amb l’exposició dels fets que el processat ha reconegut expressament, i el principi de la sanció, però estima excessiva la pena de 5 anys ferms pronunciada pel Tribunal de Corts sol·licitant una reforma de la condemna pronunciada que sigui de 5 anys de presó, dels quals 18 mesos ferms i la resta condicional qualificada a mantenir un treball estable.

Tot i no minimitzant la gravetat dels fets, es queixa de la sentència recorreguda de no haver tingut en compte la seva toxicomania des dels 14 anys, que l’ha portat a la revenda amb el sol objectiu de proveir-se per al seu consum. Observa que no ha iniciat ningú en el consum de drogues, la totalitat dels seus “clients” eren consumidors habituals.

Fa valer la seva absència d’antecedents, l’exercici d’un treball en el moment dels fets, la seva desintoxicació en el decurs de la seva detenció provisional, i relleva que un empresonament de massa llarga durada no permet satisfer la finalitat de reinserció que comporta la pena, a part de la de castigar.

V.-RESULTANT: Que la defensa de Francesc S.B. contesta els fets que li són imputats, demanant la lliure absolució del processat.

Exposa que la sentència recorreguda fonamenta la seva declaració de culpabilitat sobre la sola confessió del coprocessat Josep Xavier C.L. que afirma haver adquirit per 2 cops la cocaïna a Francesc S.B.

Sosté que un testimoni únic és insuficient per a constituir una prova de càrrec, pròpia a desvirtuar la presumpció d'innocència.

Observa a més que el testimoni en causa ha de ser apreciat amb prudència en la mesura en la qual, d'una part els interessats no tenien cap relació d'amistat, d'altra part les revelacions fetes per Josep Xavier C.L. són parcials i limitades al seu interès.

VI.-RESULTANT: Que la defensa de Enrico M. sol·licita la imposició d'una pena de 6 mesos de presó condicional supeditada al seguiment d'una cura de desintoxicació que ja segueix el processat.

Reprotxa en primer lloc al Tribunal de Corts una apreciació errònia de la prova per no haver pres en compte el fet que es tractava de consums realitzats en privat no tenint cap influència sobre tercers, i no haver contribuït a la propagació del consum d'estupefaents.

Contesta haver autoritzat Antoni C.G. a efectuar reintegraments al seu compte, destinats a la compra de cocaïna.

Estima que s'hauria d'haver retingut la circumstància modificadora de la responsabilitat penal de l'art. 23 consistent en el fet que el processat pateix una forta depressió, havent donat lloc a tractaments psiquiàtrics, afectant la seva capacitat per raonar i havent-lo conduït al consum de drogues.

Observa que l'empresonament constituiria un obstacle al tractament iniciat.

Finalment posa de relleu, d'una part la manca de motivació de la sentència pel que fa a les circumstàncies atenuants, d'altra part la no aplicació del principi de proporcionalitat de la pena, susceptible de vulnerar els drets fonamentals reconeguts pels art. 1.2 i 10.2 de la Constitució.

VII.-RESULTANT: Que la defensa de Arturo B.G. estima excessiva la pena imposada al processat i demana a la Sala Penal de moderar-ne el quantum.

Sosté que s'han ignorat els principis següents sobre la pena:

- el principi de proporcionalitat: sense desconèixer la gravetat dels fets, pot observar-se que la major part de la droga introduïda al Principat anava destinada al seu propi consum o era destinada a un grup reduït de persones,

i que aquest pretès tràfic era solament destinat a satisfer el propi consum del processat.

- el principi de reinserció: una encarceració de 6 anys obstaculitza la reinserció, Arturo B.G. justifica un treball des de la seva sortida del Centre Penitenciari i d'un tractament de prevenció.

- el principi d'igualtat: la pena imposada és excessiva respecte les quantitats de droga venudes, el nombre de les persones afectades pel tràfic i als beneficis obtinguts.

Demana que es tinguin en compte la manca d'antecedents penals del processat, el fet que hagi introduït al Principat, en una sola ocasió, una quantitat de cocaïna superior a 30 gr, la plena col·laboració mostrada per Arturo B.G. en el decurs del procediment, caracteritzat per la revelació de fets que no en resultaven de les proves recollides, com les durades, la freqüència i la importància del tràfic.

S'oposa finalment al pronunciament de la pena d'expulsió definitiva del Principat fent valer que l'interessat està ben integrat, i ha trobat un treball i es mostra penedit de tots els fets comesos.

VIII.-RESULTANT: Que la defensa de Miquel Àngel R.P. fonamenta el seu recurs en que la sentència no ha apreciat l'atenuant de plena col·laboració amb les autoritats i perquè la pena imposada és desproporcionada. Reconeix que el seu patrocinat "ha reconegut ésser consumidor de cocaïna des de feia dos anys abans de la seva detenció". Reconeix també que davant el Tribunal de Corts "manifestà haver comprat cocaïna al Principat en un total de 12 o 14 ocasions a raó d'un gram de cocaïna cada vegada" i "que consumia en el seu domicili, sol o acompanyat de tercers que li donaven diners per anar a comprar el producte estupefaent" (3 o 4 persones sempre les mateixes). Insisteix en que la única prova de càrrec ha estat la seva pròpia col·laboració i que al no apreciar el Tribunal de Corts l'atenuant de plena col·laboració, la pena resulta exagerada i desproporcionada. Acudeix a la "pietas" i a la "benignitas" tradicional en la jurisprudència andorrana i sol·licita la revocació de la sentència per a que se li imposi una "pena proporcionada i congruent".

IX.-RESULTANT: Que la defensa de Luis Felipe S.S. al·lega en el seu recurs que la sentència condemna al seu defensat a la pena de un any de presó i a una multa per dos fets: per posar en contacte al processat C.B. amb un tal "Nico" a la Seu d'Urgell, i també per facilitar 2 grams de cocaïna al citat processat C.B.. Però assenyala que, com ja

va al·legar en la vista del judici, aquesta posada en contacte entre el processat C.B. i el tal "NICO" es realitzà a la Seu d'Urgell, cosa per la qual els tribunals andorrans no serien competents respecte d'aquells fets, segons el principi de territorialitat. D'altra part, el processat S.S., en cap cas ha cooperat per a cometre un delict de tràfic d'estupefaents "ja que solament posà en contacte dues persones a la Seu d'Urgell, desconeixent que aquell fet pogués tenir efectes en el Principat d'Andorra". No ha estat cooperador necessari sinó solament "intermediari" entre els citats C.B. i NICO.

Tampoc s'ha demostrat que hagi obtingut cap tipus de benefici. conclou sol·licitant que es revoqui la sentència per a condemnar el processat recurrent com a autor d'un delict de cessió de droga tòxica (cocaïna) condemnant-lo a sis mesos de presó condicional, amb 15 dies de presó ferma i multa de 1.200 euros.

X.-RESULTANT: Que la defensa de Manuel Jesús L.R. comença el seu recurs ressaltant la severitat de la pena imposada i que la motivació de la sentència ha estat molt insuficient: mig full de resultat fàctic, mig full de qualificació jurídica i mig full de consideracions genèriques per a individualitzar la pena imposada. Encara que reconeix a continuació que no era necessària una major extensió en el relat fàctic dels fets imputats, doncs han estat reconeguts pel processat i mai han estat negats ni contestats, havent col·laborat sempre amb les autoritats. Considera que la sentència pateix de "motivació insuficient", tant en relació amb la qualificació jurídica dels fets com de les circumstàncies atenuants. Censura que tots els processats hagin estat inclosos en un "macrojudici", amb gran repercussió mediàtica i que d'haver estat jutjats per separat no s'hauria produït l'extrema gravetat i importància de les penes imposades ni la funció de prevenció general hagués predominat sobre la prevenció especial. Tampoc s'ha donat la deguda significació a la funció retributiva de la pena tenint en compte les circumstàncies personals del processat, que exposa el recurrent. De les 200 o 250 persones que han declarat en el sumari únicament 2 han reconegut haver-li comprat droga. I després de més de 6 mesos d'intervencions telefòniques tampoc s'ha trobat cap altre comprador més que els dos ja referits. En el registre domiciliari practicat, a l'incautar-se-li la cocaïna, no se li trobaren els aparells dels que acostumen a estar proveïts els veritables traficants. Afegeix que el bé jurídic protegit en aquest delict (la salut pública) ha estat molt poc compromès pels fets atribuïts al recurrent. Invoca sentències d'aquest

Tribunal Superior sobre la necessitat d'adequar les penes a les circumstàncies personals de reinserció del processat. Reconeix "l'error" i "sense deixar de reconèixer la gravetat intrínseca dels fets provats" conclou sol·licitant que la sentència al processat no sigui superior als 5 anys de presó per a que se li puguin aplicar els beneficis de suspensió condicional qualificada d'execució de la pena de privació de llibertat, que hauria de ser de dos anys fermes i la resta amb suspensió condicional qualificada al fet d'acreditar un treball regular i seguiment d'un tractament de desintoxicació.

XI. -RESULTANT: Que la defensa de Gustavo R.A. fonamenta el seu recurs en error en l'apreciació de la prova al no tenir en compte la sentència "el canvi produït en la declaració del processat durant la vista oral", tràmit en el qual manifestà que "mai no havia encarregat per un tercer cap producte estupefaent al processat A.T.", no havent quedat acreditat que "hagués venut al processat Xavier C.L. petites quantitats, imputació basada únicament en la declaració d'aquest, que el recurrent ha negat". Tampoc ha tingut en compte la sentència que el processat té un treball personal i té família estable al Principat, lamentant que en els autes consti que "és conegut per un sobrenom derivat de la seva tartamudesa". Addueix manca de motivació de la sentència i la no aplicació del principi de proporcionalitat de la pena, invocant al respecte diverses sentències dels Tribunals de Corts i Superior de Justícia d'Andorra. Conclou sol·licitant la revocació de la sentència amb la declaració de la seva lliure absolució.

XII. -RESULTANT: Que la defensa de Fàtima R.J. fonamenta el seu recurs en que no pot compartir la relació de fets provats ni la seva qualificació jurídica ni les penes imposades. Afegeix que la recurrent mai s'ha dedicat a la venda de substàncies estupefaents, no existint cap prova al respecte. De la relació de fets únicament en resulta com a provat que la recurrent havia venut al també processat Miquel Àngel R.P., sense que es consideri acreditat que adquirís droga a la recurrent i sí, en canvi, al també processat Josep Xavier C.L. Fàtima R.J. "com manifestà el dia de la vista oral, era coneixedora de les activitats del seu company sentimental, però en cap cas participà en la venda de productes estupefaents". Existeixen nombrosos dubtes que han d'afavorir la presumpció d'innocència de la processada, la qual únicament és responsable d'un delictes menor de consum en grup de productes estupefaents de l'article 297 del Codi Penal i d'una contravenció penal de consum privat de l'article 350

del mateix text legal. Per això les penes imposades resulten excessivament greus, infringint-se els principis de proporcionalitat i la finalitat de retribució de la pena. Conclou sol·licitant que es revoqui la sentència i se'n dicti una de nova en "el sentit interessat per aquesta part", sense que realitzi major precisió.

XIII.-RESULTANT: que la defensa de Joao Manuel C.G. no es mostra d'acord amb la pena privada de llibertat de tres mesos fers dictada pel Tribunal de Corts per dues raons: per una part, el condemnat no té antecedents penals o comportaments anteriors antisocials; per altra part, la pena pronunciada és manifestament desproporcionada a la seva participació als fets, tenint en compte que es tracta d'un comportament esporàdic i no comparable amb la participació de les altres persones implicades en aquest assumpte. Sol·licita doncs que la pena sigui rebaixada a deu mesos de presó condicional i multa de 1.200 €.

XIV.-RESULTANT: que la defensa d'Alfons C.B. contesta varis punts.

En primer lloc, estima que el delicte major d'introducció de droga tòxica de l'art. 163 no pot ser "continuat", en l'absència de reiteració. Respecte a la inducció, considera que els fets no poden qualificar-se de delicte d'introducció de cocaïna per inducció per no donar-se els requisits fixats per la pròpia jurisprudència i la doctrina.

En segon lloc, argumenta que l'actuació de C.B. no podia encabir-se en el tipus penal de l'article 163 del Codi Penal, atenent que els fets provats es limiten a convits puntuals de ratlles de cocaïna a altres consumidors habituals. Per tant, aquesta situació s'emmarca de forma més idònia en el tipus de l'article 169 del Codi Penal.

En tercer lloc, al·lega una desproporció de la pena de 3 anys de presó ferma amb els fets il·límits així com una disposició respecte a altres processats i a la jurisprudència habitual del Tribunal de Corts. Insisteix en el fet que malgrat que Alfons C.B. sigui reincident, cap disposició normativa impedeix que se li pugui aplicar la pena condicional qualificada al compliment de qualsevol de les obligacions que determina l'art. 215 del Codi Penal. El reingrés al centre penitenciari per al compliment d'una pena de presó ferma significaria una ruïna econòmica i laboral per ell.

En conclusió, demana la revocació de la sentència del Tribunal de Corts per que el tribunal procedeixi a la seva absolució dels delictes de cessió i introducció de droga tòxica de l'art. 163 del Codi Penal. Sol·licita que la pena

de presó no sigui superior a un any del qual cinquanta-un dies ferms, la resta condicional qualificada, i multa de 1.200 €.

XV.-RESULTANT: que la defensa d'Antoni C.G. exposa que aquest últim anava a buscar cocaïna pel seu consum personal i que és M. que li encarregava que comprés per a ell, consumint posteriorment ambdós la mateixa, sense cap benefici. Tampoc no pot compartir que se li atribueixen operacions fins a 50 grams.

Pel que respecta a l'ús indegut de tarja de crèdit, explica que la pròpia sentència reconeix que part de la droga va ser adquirida amb l'ús per part de C.G. de les targetes de crèdit de M. amb el consentiment d'aquest, havent estat condemnat per utilitzar la tarja de crèdit més enllà del que era el seu mandat. Però després d'haver declarat Antoni C.G. haver tret uns 20.000 € pel seu ús personal, aquest es va retractar d'aquesta declaració. En quant a la responsabilitat civil considera que el Ministeri Fiscal no pot reclamar en representació dels presumptes perjudicats en no tenir la representació de M. d'acord amb el que disposa l'article 18 del Codi de Procediment Penal. A més, el Ministeri Fiscal reclama en nom i representació de M. quan en realitat poden ser altres els perjudicats.

Per altra part, al·lega que el Tribunal de Corts no va apreciar la pericial encarregada pel Batlle instructor.

Finalment considera que la pena és desproporcionada, tenint en compte que C.G. té un arrelament real en el país i que és un pilar fonamental pel manteniment de la seva família. Per tant, la pena d'expulsió no queda justificada i la pena de presó, molt exagerada, hauria de ser d'un any, cinc mesos ferms i la resta condicional qualificada.

XVI.-RESULTANT: que la defensa de Juan Carlos F.S. contesta la qualificació dels fets. Admet que el condemnat va lliurar aproximadament un total de 100 pastilles al Xavier C.L., però aquest lliurament no es va realitzar en un únic acte, sinó de forma esglaonada. S'havia d'aplicar l'article 163 del Codi Penal en lloc de l'article 161. Per altra part, si ha quedat acreditat que C.L. guardava a casa de F.S. diverses quantitats de droga. L'actuació de F.S. es reduïa a facilitar a aquell un lloc on guardar la droga i en alguna ocasió recollir la mateixa en no disposar C.L. de permís de conduir. Per tant, F.S. és còmplice i no coautor. Tractant-se de quantitats no superiors a 10 grams de cocaïna ni a 20 pastilles d'èxtasi, s'havia d'aplicar el delictes continuat de l'article 163.

Afegeix que el recurrent ha col·laborat amb la Justícia i que en el moment de la seva detenció s'havia

sortit del món de les drogues. Considera la pena com totalment desproporcionada en comparació de sentències del mateix ordre. Sol·licita en conseqüència que la pena sigui rebaixada a 2 anys de presó, un ferm i la resta condicional i multa de 1.000 €.

XVII.-RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal s'oposa a tots els recursos, sol·licitant la confirmació íntegra de la sentència recorreguda, amb la següent argumentació:

1) Josep Xavier C.L.:

Considera la pena imposada ajustada a les seves circumstàncies. Estima que el benefici de l'atenuant de plena col·laboració no pot ser retingut, els fets admesos pel condemnat havent estat, anteriorment a la seva confessió, revelats per les escoltes telefòniques, els elements comptables i el material descobert en el moment del registre practicat al domicili. A més, les disposicions de l'art. 40 CP imposen el pronunciament d'una pena mínima de 5 anys.

2) Eduardo P.L.:

Considera la pena imposada totalment ajustada a dret, i adaptada a les circumstàncies personals del processat i a la gravetat dels fets.

Manifesta que ja està prevista pel tipus de l'art. 16 CP una pena mínima de 5 anys de presó, i que l'afirmació que la major perillositat social la comporta el traficant no consumidor no pot desembocar en una manca de perillositat social del traficant que és a l'ensem consumidor.

3) Francesc S.B.:

Sosté que la declaració del co-condemnat C.L. afirmant haver adquirit en dues ocasions cocaïna al anomenat Franc, el qual identifica plenament davant del Servei de Policia, en l'acarament practicat davant del Batlle Instructor i a la data del judici oral, comporta prova de càrrec suficient, donat que la confessió de C.L. no el beneficia i que no s'ha aportat prova de que el condemnat C.L. tingui motius per perjudicar al condemnat S.B..

4) Enrico M.:

Observa que no s'impugna la relació dels fets declarats provats, la qualificació jurídica dels fets estant correcta i que no es deriva de l'examen dels autes prova de l'existència de l'atenuant sol·licitat.

Recorda que no s'ha de perdre de vista la funció repressiva de la pena i la diferència existent, entre les finalitats d'aquesta i aquelles de la presó provisional.

5) Arturo B.G.:

Considera que la pena de 6 anys imposada al condemnat, compte tingut dels fets que li són reprotxats i que no

contesta, es troba dins els límits legals establerts i no es desproporcionada amb les seves circumstàncies personals. Afegeix que la manca de vincles del condemnat amb el Principat, sigui de caràcter social, familiar o laboral, justifica la pena accessòria de l'expulsió imposada.

6) Miquel Àngel R.P.:

Considera que la pena imposada al processat compte tingut dels fets reprotxats, i que no contesta, es troba dins dels límits legalment establerts i adequada i proporcionada a la finalitat punitiva que representa. Considera que no es pot retenir l'atenuant de plena col·laboració amb l'autoritat al no resultar del reconeixement dels fets una vegada ja descoberts i en part establerts per la Policia.

7) Luis Felipe S.S.:

Considera la pena ajustada a dret, per quant els contactes i la funció com a intermediari s'iniciaren al Principat, motiu pel qual els tribunals andorrans tenen competència jurisdiccional, d'acord amb l'art. 3, 2 del Codi Penal.

8) Manuel Jesús L.R.:

Observa que l'objecte d'impugnació és únicament la pena imposada. Posa de relleu les importants quantitats de droga cocaïna intervingudes en el seu domicili (106,30gr.), la major part en roca que la fa més perniciosa, l'evident ànim d'enriquiment així com el fet que disposava d'una bàscula, fan que la sentència sigui ajustada a dret, havent pres en compte les circumstàncies personals i la gravetat dels fets.

9) Gustavo R.A.:

Considera indiferent la identificació del seu proveïdor per a la imputació a ell de la conducta prevista a l'article 163, malgrat que la modificació en la seva declaració hagués comportat la lliure absolució per raó de la venda del condemnat T.. Posa de relleu també que el Tribunal a quo ha valorat correctament la declaració de C.L. com a prova de càrrec suficient contra ell.

No es dona manca de motivació en la sentència, la pena és plenament ajustada als fets que se li imputen i a les circumstàncies personals que concorren, subratllant també la seva reincidència.

10) FATIMA R.J.:

Considera que l'ap. 7è del Resultant de fets provats de la sentència relata d'una forma clara i concisa la conducta típica que el Tribunal imputa a la condemnada. Posa de relleu que les testificals practicades a la resta de condemnats en la vista oral, les perquisicions practicades en el seu domicili, que compartia amb C.L. i les intervencions telefòniques evidencien la seva

participació en el tràfic d'estupefaents. Que la sentència ha valorat correctament la seva participació en els fets d'autes, i és ajustada a dret i a les circumstàncies personals, sent R.J. una venedora no consumidora de droga.

11) Joao Manuel C.G.:

considera la pena de 5 anys ajustada a les circumstàncies personals del condemnat que a més a més, ha reconegut haver estat detingut amb posterioritat als fets d'autes en varies ocasions més, raons totes elles que desvirtuen consideracions relatives al seu infantilisme i manca de perillositat social.

12) Alfons C.B.:

Sosté que és de jurisprudència constant que la sol·licitud d'estupefaents a persones que es troben a l'estranger comporta per si mateixa la inducció a la introducció. Afegeix que el recurrent és condemnat pel delictes de cessió de droga, motiu pel qual li és d'aplicació l'art. 163 del Codi Penal. Considera finalment que la sentència va fer una concreta valoració de les circumstàncies personals i va tenir en compte el seu passat penal com a autor de cessió de cocaïna.

13) Antoni C.G. :

Manifesta que es desprèn de les intervencions telefòniques enregistrades i del registre practicat al domicili dels condemnats que M. era el client dels dos. Afegeix que no es creïble la modificació de C.G. en relació a les utilitzacions de les targetes de crèdit. Finalment no queda provat l'existència de l'atenuant sol·licitada.

14) Juan Carlos F.S. :

Sosté que no és còmplice de C.L. sinó autor material dels fets, donat que va finançar, proporcionar i cobrar els beneficis de la droga.

Afegeix que no es tracten de petites quantitats les que ell subministra als venedors de productes estupefaents. Pretén el recurrent dissociar les quantitats de droga per raó del seu pes, però no considera tampoc que en múltiples ocasions arribà a disposar per a la seva venda de 20 grams de cocaïna i 20 pastilles d'èxtasi simultàniament. Estima finalment les penes ajustades a les circumstàncies.

XVIII.-RESULTANT: Que en el tràmit de la vista oral comparegueren totes les parts per a recolzar les seves respectives posicions, quedant els autors closos per sentència.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que Josep Xavier C.L. ha reconegut haver-se donat, des de l'any 1998 fins al moment de la seva interpel·lació al juliol del 2002, a un tràfic organitzat, tenint per objecte pastilles d'èxtasi i de cocaïna en quantitats importants, podent anar fins a la venda de 28 pastilles d'èxtasi i 10 gr. de cocaïna en un sol dia, reposant sobre una veritable xarxa de proveïdors i de clients, i generant, segons la "comptabilitat" descoberta en el seu domicili, substanciosos beneficis, augmentats gràcies a tallar la droga amb diversos productes; alguns clients tenien deutes de 12.000 euros; que el processat no pot ser considerat com un consumidor que finança el seu propi consum, que es tracta en el cas concret d'una activitat delictiva amb fins lucratiu.

L'atenuant de plena col·laboració de l'article 23 del Codi Penal suposa la revelació de fets amb la finalitat d'evitar i reparar els efectes delictius. En aquest cas el processat ha admès infraccions l'existència i l'amplitud de les quals ja estava evidenciada per les escoltes telefòniques, els documents, els estupefaents i els objectes servint a la revenda descoberts en el seu domicili en el curs de la perquisició, i que no estava en condicions de negar útilment. Per tant és a bon dret que el Tribunal de Corts ha refusat al processat el benefici d'aquest atenuant.

D'altra part s'ha de recordar que les disposicions compreses en els articles 40 i 161 del Codi Penal, s'oposen al pronunciament d'una pena inferior a 5 anys de presó.

Finalment la importància del tràfic del qual el Tribunal de Corts fa una descripció molt precisa i complerta, la seva durada, la naturalesa de la droga objecte, el seu nivell d'organització justifiquen la pena de 6 anys de presó pronunciada observant-se que la pena màxima encorreguda és de 20 anys.

II.-CONSIDERANT: Que Eduardo P.L. ha reconegut haver introduït al Principat en diverses ocasions quantitats de 10 a 20 gr. de cocaïna i una vegada 30 gr. que destinava al seu consum, i a la cessió, concretament a gent jove no identificada. Que ha venut 90 gr. al seu cosí Josep Xavier C.L. al qual li portava clients; que han estat descoberts en el seu domicili dosis de droga a punt de venda, balances, diners i bicarbonat que ha afirmat que era un medicament.

L'estat de toxicòman del processat no pot justificar ni que sigui parcialment la seva participació a un tràfic organitzat, posant en perill la salut pública i adreçat principalment a persones joves i l'objectiu de reinserció no pot esborrar la finalitat repressiva i dissuasòria de la

pena en presència de delictes d'una particular perillositat.

Per tant la pena pronunciada pel Tribunal de Corts és ajustada a dret, als fets i a la personalitat del processat.

III.-CONSIDERANT: Que Francesc S.B. que contesta el delicte de cessió de droga tòxica cocaïna de l'article 163 del Codi Penal s'ha posat en dubte per Josep Xavier C.L. que va afirmar haver-li comprat 2 gr. de cocaïna.

L'únic càrrec per a establir la culpabilitat del processat reposa certament sobre el testimoni d'un co-inculpat.

De tota manera les declaracions de Josep Xavier C.L. es poden considerar com una prova suficient de culpabilitat en la mesura en la que, d'una part han estat mantingudes, amb totes les garanties processals davant el Batlle instructor en el curs de la confrontació i davant el Tribunal de Corts en la vista oral, d'altra part no s'ha demostrat que Josep Xavier C.L. tingués raons per perjudicar a Francesc S.B. Finalment que C.L. no en treu cap benefici d'aquesta revelació que no té cap altre efecte, pel que a ell respecta, que la de precisar la magnitud del tràfic.

Per tant la sentència ha de ser confirmada, tant sobre el principi de la culpabilitat, com sobre la pena, del tot moderada, prenent en consideració la implicació esporàdica en el tràfic.

IV.-CONSIDERANT.- Que Enrico M. ha reconegut haver comprat, des del mes de febrer de 2002, i pel seu propi consum quantitats de cocaïna podent anar fins als 15 gr. per la intermediació, el més sovint, del seu treballador i coprocessat Antoni C.G., al qual li donava diners destinats a la compra de la droga i amb el qual es partia i consumia la cocaïna.

Contràriament a les al·legacions del processat el Tribunal, en el Resultant de fets provats descriu una consumació d'ordre privat, concernent a lo més tres persones i fets de cessions no motivats per cap ànim de lucre però destinats a facilitar o amenitzar el consum d'Enrico M. La pena imposada de dos anys de presó, dels quals 18 mesos ferms i la resta condicional qualificada a seguir un tractament de desintoxicació, observant-se que la pena encorreguda és de 5 anys de presó, la pena pronunciada té en compte la importància dels fets de consumició i de cessió ni que fossin a títol gratuït, la necessitat de persuadir el processat a renunciar a les seves conductes d'addicció i d'ajudar-lo en aquesta comesa imposant-li

seguir un tractament. En quant al principi de proporcionalitat de la pena, això no imposa al jutge d'haver de pronunciar una pena conforme a aquella resultant de decisions anteriors fetes en altres procediments i aplicats a persones i circumstàncies del tot diferents.

De fet l'enunciat de decisions anteriors fet per la defensa del processat, tendiria a demanar al jutge d'adaptar el quantum de la pena a l'únic pes de la droga objecte del tràfic.

A més a més la referència a sentències de l'any 1993 o 1994, seria de naturalesa a obstaculitzar l'adaptació a la jurisprudència a l'augment creixent, concretament en el Principat, que constitueix el tràfic i el consum de drogues.

V.-CONSIDERANT: Que Arturo B.G. no contesta els fets declarats provats, consistents en la introducció al Principat des de finals de l'any 2001 i mensualment les quantitats fins a 20 gr. de cocaïna i una vegada 30 gr. de la qual destinava aproximadament la meitat per revendre a una desena de "clients". La perquisició en la seva habitació de l'Hotel va permetre descobrir 49 gr. de cocaïna i els instruments destinats a la seva comercialització

Les precedents consideracions responen als arguments trets del principi de proporcionalitat de la finalitat de reinserció de la pena, de l'atenuant de plena col·laboració i de la impossibilitat de justificar per la necessitat de satisfer la seva toxicomania, els fets de cessió tant perillosos per a la salut pública sigui quin sigui el mòbil, són aplicables al recurs sobre el quantum de la pena formada pel processat, al qual li ha estat imposat pel tribunal de Corts una sanció ajustada a la importància, la durada, la naturalesa i la organització del tràfic.

Pel que respecta la pena d'expulsió definitiva del Principat, la sentència recorreguda posa de relleu degudament que Arturo B.G. no te cap tipus d'arrelament al país, on resideix des de fa poc temps, que l'exercici d'una professió no l'ha dissuadit de lliurar-se a activitats il·lícites i més lucratives. Finalment la "molt bona integració" de la qual es vanta en el seu escrit de recurs, li ha permès sobretot donar sortida a la droga introduïda al Principat envers una xarxa de consumidors.

En aquestes condicions la pena pronunciada pel Tribunal de Corts ha de ser confirmada.

VI.-CONSIDERANT: En quant a les al·legacions del recurrent Miquel Àngel R.P. cal assenyalar que ell mateix ha reconegut ser consumidor de cocaïna des de feia dos anys

abans de la seva detenció i que -com es diu en el recurs- ha admès en el judici haver comprat cocaïna en el Principat en un total de 12 o 14 ocasions, a raó d'un gram de cocaïna cada vegada, afegint que les consumia en el seu domicili sol o acompanyat de tercers, els quals (tres o quatre persones) "li donaven diners per anar a comprar el producte estupefaent". Ha estat la seva pròpia confessió la que ha subministrat al Tribunal de Corts la prova dels fets. En realitat el recurrent, entenent que la pena és excessiva i desproporcionada, redueix el seu recurs a implorar la "pietas" i la "benignitas" de la tradició jurídica andorrana. No obstant, com ja s'ha assenyalat respecte d'altres recurrents, si es té en compte les penes que el Codi penal estableix per als fets que la sentència ha declarat provats (els quals no han pogut ser rebatuts amb proves en contrari), no pot considerar-se que les penes establertes (un any de presó i multa de 1.000 euros) siguin excessives o desproporcionades, donat que en absolut han arribat al màxim punitiu autoritzat ni tant sols la sentència ha fet seves les penes sol·licitades pel Ministeri fiscal en el seu escrit de qualificació. Per tant la sentència ha de ser confirmada respecte d'aquest recurrent.

VII.-CONSIDERANT: Que pel que respecta a les al·legacions del recurrent Luis Felipe S.S. (condemnat en la sentència com a autor d'un delictes major continuat de cessió de drogues tòxiques a un any de presó i multa de 1.200 euros) en el propi recurs es ve a reconèixer la realitat dels fets donat que se sol·licita la condemna pel delictes de cessió de droga tòxica (cocaïna) però a una pena inferior a la imposada per la sentència (sis mesos de presó condicional, amb quinze dies de presó ferma i multa de 1.200 euros). Per trobar fonamentada la sentència en quant a aquest recurrent són d'aplicació els fonaments establerts respecte de l'anterior processat recurrent, ja que si es té en compte la pena màxima establerta pel codi Penal per als fets declarats provats (la declaració dels quals no ha pogut ser eficaçment impugnada pel recurrent) pot observar-se que el Tribunal ha imposat una pena no solament proporcionada sinó benigna, tenint en compte la gravetat que socialment tenen els fets enjudiciats en un País de les característiques del Principat d'Andorra. En quant a l'al·legació del recurrent de que part dels fets s'hauria comès a la Seu d'Urgell, per tant fora del territori del Principat, el processat, en el supòsit que així hagués estat, ho hauria hagut de plantejar durant la instrucció o en les qüestions prèvies a l'obertura del judici oral, la declinatòria de jurisdicció, una qüestió per a la

interposició de la qual el recurs no és el tràmit adequat i que, per altra part, el recurrent tampoc planteja formalment, limitant-se a invocar una suposada manca de jurisdicció com a causa de revocació de la sentència. Per aquestes raons el recurs s'ha de desestimar.

VIII.-CONSIDERANT: Que Manuel Jesús L.R., en el seu recurs ressalta el poc espai que la sentència dedica a fonamentar la declaració de fets provats i a motivar les penes imposades, si bé reconeix que una major extensió del relat fàctic no era necessària perquè els fets han estat reconeguts pel processat, el qual mai els ha negat o contestat. El recurrent realitza encertades observacions sobre els inconvenients que tenen a l'hora de jutjar els "macroprocessos" com el seguit en aquesta causa. No hi ha dubte que els macrojudicis, que amb tanta freqüència s'utilitzen des de les últimes dècades, juntament amb l'avantatge de que faciliten la investigació de fets molt complexes i suposen l'aprofitament de la tanta vegades invocada "economia processal" tenen no pocs i importants inconvenients, començant perquè la investigació dels fets acostuma a ser molt més dilatòria i el sumari i el judici oral més complexa (a més a més que generalment és necessari forçar els elements o raons de connexió per a poder reunir en un mateix procés fets en sí molt diversos, comesos en diferents llocs o temps, i en els que han participat múltiples persones), sent també possible que el judici individual sobre cada una de les persones pugui veure's "contaminat" pel judici global sobre el conjunt dels fets. El cert és que aquestes reflexions solament tenen un valor teòric, sense cap utilitat als efectes del recurs, havent-se d'assenyalar que la prova que prengué en consideració la sentència és suficient per a trencar la presumpció d'innocència del processat recurrent. Un sol testimoni és suficient, sempre que es tracti d'un testimoni creïble, exempt de qualsevol "tatxa legal". Per això, si entre 200 o 250 persones que declaren solament 2 o 3 formulen els càrrecs contra el processat, el Tribunal ha pogut donar valor a aquells testimonis per a fonamentar en ells la sentència. En quant a l'argument de les circumstàncies personals del processat, és d'aplicació el que ja s'ha proclamat respecte d'altres recurrents en el sentit que la sentència ha imposat unes penes proporcionades a la gravetat social dels fets, ateses especialment les circumstàncies d'un País com Andorra. El propi recurrent ho admet així quan diu "sense deixar de reconèixer la gravetat intrínseca dels fets" i quan, en l'essencial, limita el seu recurs a sol·licitar una pena de cinc anys de presó, per a que resultessin d'aplicació al recurrent els beneficis de

la suspensió condicional qualificada (suspensió sotmesa al fet d'acreditar un treball regular i seguir un tractament de deshabituació). Per tot, el recurs també ha de ser desestimat.

IX.-CONSIDERANT: Que pel que es refereix al recurrent Gustavo R.A. el seu recurs es fonamenta abans que res en que el Tribunal de Corts no ha tingut en compte el canvi produït en la declaració del processat durant la sessió de la vista o judici oral (en la que rectificà la seva anterior declaració). Pretén que el Tribunal estigui vinculat per l'última declaració del processat i que la declaració formulada davant el Batlle durant el sumari manqui de valor. El plantejament no és acceptat per cap jurisprudència dels moderns Estats de Dret. En els casos en que un testimoni o un processat declari en uns termes en el sumari i després modifiqui la seva declaració en el plenari, el procedent és que el tribunal quedi en llibertat per a donar valor a una o altra de les declaracions en funció de les circumstàncies que concorrin en la retractació, sense que la Llei li imposi cap vinculació a seguir una o altra declaració. Alguns Codis processals ja ho establiren així a finals del segle XIX i avui és un criteri consolidat que ha seguit habitualment la jurisprudència penal andorrana. En quant a les al·legacions sobre insuficient motivació de la sentència i infracció del principi de proporcionalitat en la imposició de la pena, són d'aplicar els arguments ja exposats en relació amb altres processats, que es donen per reproduïts, i condueixen a la desestimació del recurs.

X.-CONSIDERANT: Que en quant al recurs de Fàtima R.J. el seu recurs es fonamenta en que no comparteix la relació de fets provats, ni la seva qualificació jurídica ni les penes imposades. Sosté que mai s'ha dedicat a la venda de substàncies estupefaents, no existint-ne cap prova, encara que admet que de la relació de fets en resulta provat que la recurrent havia venut droga al també processat Miquel Àngel R.P. i que (com manifestà en les sessions del judici oral la processada recurrent) era coneixedora de les activitats del seu company sentimental, malgrat al·legar que en cap cas participà en la venda dels productes estupefaents, existint al voltant de l'acusació diversos dubtes que haurien d'afavorir la presumpció d'innocència de la processada. Tant respecte d'aquest argument com de la infracció del principi de proporcionalitat de les penes i de la seva funció punitiva, així com la gravetat intrínseca dels fets i la seva incidència social en un País de les dimensions i característiques d'Andorra, procedeix donar

per reproduïts els arguments ja exposats respecte d'altres recurrents per a desestimar els corresponents recursos.

XI.-CONSIDERANT: Que Joao Manuel C.G. ha reconegut haver venut productes estupefaents cocaïna i èxtasi al Principat per compte de Juan Carlos F.S. a canvi de la instal·lació d'equipaments electrònics al seu vehicle. També ha facilitat un mínim de 9 pastilles d'èxtasi i 0,5 grams de cocaïna al Xavier C.L. i 1,5 grams de cocaïna en dues ocasions a Alfons C.B. i 1 gram a una tercera persona.

La pena pronunciada, molt moderada, ha pres en consideració la implicació bastant esporàdica en el tràfic, sense ignorar el seu nivell de perillositat social del recurrent que ha actuat per pur interès lucratiu, motiu pel qual també s'ha de desestimar el recurs.

XII.-CONSIDERANT: Que en quant a Alfons C.B., cal recordar que la jurisprudència dels Tribunals andorrans i particularment la sentència de data 18 de setembre de 2003 sempre ha considerat que la sol·licitud d'estupefaents a persones que es troben a l'estranger comporta per si mateixa la inducció a la introducció. D'altra part l'aplicació de l'article 163 del Codi Penal està justificada pel fet que a T.V. se li incautaren 6,10 grams de cocaïna a la frontera del riu Runer, quantia que supera el límit habitual establert per la jurisprudència andorrana. Finalment no importa el mòbil de la cessió de la droga, tenint en compte que el perill social és el mateix. Per tant la qualificació de cessió de droga tòxica prevista a l'article 163 és correcta.

En quant als fets, ha estat implicat en diverses transaccions on va adquirir quantitats petites però de manera continua. Tanmateix va sol·licitar a Josep T.V. perquè li entregués un mínim de 3 grams de cocaïna.

El Tribunal de Corts ha pres la seva situació personal però ha tingut en consideració els seus antecedents penals, cosa que justifica plenament la pena ferma pronunciada.

XIII.-CONSIDERANT: Que se'n desprèn de les pròpies declaracions de Antoni C.G. , així com de les manifestacions de C.L., P.L. i M., confirmades per les intervencions telefòniques enregistrades i del registre practicat al domicili dels condemnats que M. era el client de C.L. i C.G. Aquests tallaven la droga quan no gaudien de suficient quantitat amb productes proporcionats per C.G. Intenta el recurrent C.G. minimitzar el seu paper malgrat indicis concurrents i malgrat la matisació del Tribunal de Corts en l'aplicació de les distintes qualificacions als fets.

Per altra part, no és versemblant la modificació en la declaració del recurrent en relació a les utilitzacions de les targetes de crèdit. Ha modificat la seva declaració una vegada ingressat al Centre penitenciari, després de declaracions precises i amb plenes garanties de defensa davant el Batlle instructor. En aplicació de l'article 18 del Codi de Procediment Penal, el Ministeri Fiscal ha exercit l'acció civil i el Tribunal de Corts ha lògicament condemnat Antoni C.G. a indemnitzar a M. en l'import de 20.000 euros justificat en autes.

Finalment no es pot apreciar el trastorn mental transitori invocat per C.G. en absència de prova en autes de que el recurrent realitzés els fets delictius amb facultats volitives o intel·lectuals alterades. En conseqüència, la pena pronunciada és ajustada a dret i proporcionada a la seva participació als fets, havent pronunciat el Tribunal de Corts una pena bastant moderada.

XIV.-CONSIDERANT: Que Juan Carlos F.S. ha reconegut haver adquirit durant els mesos de febrer, març i abril de l'any 2002 un total de 100 pastilles d'èxtasi pel preu de 4,51 euros la unitat, entregant-les al també processat Xavier C.L. a fi que aquest les destinés a la venda i el rescabalés d'un deute aproximat de 480,81 euros que havia contret amb ell i tenint per origen la compra de productes estupefaents. Per altra part, en moltes ocasions, arribà a disposar per a la seva venda de 20 grams de cocaïna i 20 pastilles d'èxtasi simultàniament, quantitats que sobrepassen les previsions de l'article 163 del Codi Penal. Cal afegir que el recurrent no és un consumidor que finança el seu propi consum: es tracta d'un real tràfic de droga amb finalitat totalment lucrativa.

Tampoc no es pot presentar com a còmplice de Xavier C.L. En efecte, ha finançat, proporcionat i cobrat els beneficis de la droga, comportant-se com a coautor i de cap manera com a còmplice.

La pena apareix ajustada a dret i proporcionada als fets. La pena accessòria d'expulsió està adaptada a la conducta punible i a l'absència de vincle social a les Valls.

XV.-CONSIDERANT: Que per tot el que s'ha dit s'han de desestimar els recursos d'apel·lació interposats pels recurrents, amb la confirmació íntegra de la sentència recorreguda, i amb la imposició, de forma proporcional, de les costes processals causades.

D'altra part, pel que respecta el Decret d'Indult promulgat per SS. EE. Els Coprínceps d'Andorra en data 29 d'octubre de 2003, dir que no és d'aplicació al present

cas, a cap dels recurrents, per quant d'acord amb la jurisprudència d'aquesta Sala (sentència de 20 de març de 2001 07-01) l'article 2 del Decret d'Indult, exclou del seu benefici "els delictes contra la salut pública referent al tràfic de droga tòxica". Aquest text no ofereix cap distinció entre les operacions de tràfic de gran quantitat de droga castigat per l'article 161 del Codi Penal i aquelles sobre petites quantitats, castigades per l'article 163 del mateix Codi, que en ressurt de la lectura dels punts 1r i 2n de l'article 161 del Codi Penal que també son considerats com una forma de tràfic de drogues tòxiques els fets d'oferir, cessió, detenció o importació sobre petites quantitats. Que la Llei penal és d'interpretació estricta però no restrictiva, i que finalment les operacions d'importació i de cessió de drogues en petita quantitat, destinat al consum local, i afectant en particular a joves consumidors posen també greument en perill la salut pública.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar els recursos d'apel·lació interposats per Josep Xavier C.L.; Eduardo P.L.; Francesc S.B.; Enrico M.; Arturo B.G.; Miquel Àngel R.P.; Luis Felipe S.S.; Manuel Jesús L.R.; Gustavo R.A.; Fàtima R.J.; Joao Manuel C.G.; Alfons C.B.; Antoni C.G. i Juan Carlos F.S.

2.- Confirmar íntegrament la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 15 de juliol de 2003 en la causa 152-1/02.

3.- Dir que no és d'aplicació al cas els beneficis de l'Indult promulgat per SS. EE. Els Coprínceps d'Andorra en data 29 d'octubre de 2003.

4.- Imposar als recurrents el pagament, de forma proporcional, de les costes processals causades pel recurs.

5.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.